

[Justitsministeren.]

viser, at der er noget positivt på vej på dette område.

Hvis vi f. eks. tager tallene for røverier i København, var de i 1973 102, i 1974 80 og i første halvår af 1975 80, men opklaringsprocenten ligger på 46,2, og der er sket en udvikling fra 25 pct.

Det vil sige, at hvis man koncentrerer den arbejdskraft, der er til rådighed, på bestemte områder, så vil man kunne tage anderledes fat. Jeg har været på besøg hos så mange politimestre og politistationer i løbet af det sidste halve år, at jeg ved, at man på disse punkter er særdeles energisk for at udnytte den forhåndenværende arbejdskraft mest muligt, og at der sker positive ting på de alvorlige områder.

Hagen Hagensen (KF):

Således som dette spørgsmål er formet, vil jeg godt have lov til at stille et tillægs-spørgsmål til ministeren, og det er simpelt hen at gentage fra i foråret: ønsker ministeren at medvirke til, at vi får ansat mere politi, således at vi kan få borgerne bedre beskyttet?

Ministeren nævnte lige før, at det var spørgsmålet om, hvor meget politi der var til rådighed for at sætte ind — det var nu med hensyn til at opklare lovovertrædelser. Jeg medgiver ministeren, at der kan være en række lovovertrædelser, om hvilke man kan sige, at næsten uanset hvor mange folk man har til rådighed, kan man næppe klare det. Men der er derimod problemet om at forebygge, og til det kræves der væsentligt mere politi. Med den arbejdsledighed, vi desværre har for tiden, er der mange, der også bliver hjemsendt fra andre hverv, som måske på åremålsansættelse el. lign. kunne gøre god fyldest for at betrygge borgerne, således at man i ro og orden kunne færdes på gaderne. Det er frygten herfor mere end de begærede overtrædelser, der mange gange skaber uro hos ældre.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det er et meget levende spørgsmål, der stilles her, for det kommer op den ene gang efter den anden i alle egne af landet.

Der var flere ting i det. For det første vil jeg gerne sige, at skal vi have politi her i

landet, så skal det være efter de sædvanlige regler med den sædvanlige uddannelse. Jeg vil ikke turde gå ind for, at vi eventuelt tog folk af andre kategorier ind og gav dem en eller anden status. Det må være, hvad vi normalt plejer at forstå ved politi.

Jeg ville selvfølgelig meget gerne som fagminister have dette område med hensyn til ansættelse af politibetjente udvidet. Jeg ved efterhånden lidt om, hvor meget man er i bekneb visse steder i landet, men jeg er nødt til at leve, som min kollega landbrugsministeren sagde, under de forhåndenværende økonomiske vilkår, og dér ligger det altså sådan, at der må foretages en vurdering af, hvad der kan blive til de forskellige ministerier. Jeg er bestemt ikke blevet fordelt i positiv retning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Junior* (FP) til justitsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til at nedlægge stillingen som overformynder?“
(Spm. nr. 27).

Skriftlig begrundelse.

Overformynderiets arbejdsopgaver er i de senere år beskåret stærkt, og institutionen vil formentlig i løbet af få år helt bortfalde. Da den nuværende overformynder står foran at skulle gå af, er der netop nu en fortrinlig anledning til at nedlægge stillingen, der må siges at være et godt eksempel på et af de mange offentlige hverv, som udviklingen har gjort overflødige.

Jeg henviser i øvrigt til Berlingske Tidende for den 3. oktober 1975.

Jørgen Junior (FP):

Overformynderiet var der et lovforslag om i sidste samling, og ifølge den vedtagelse, der fandt sted fra et enigt folketsings side, vil man tage loven op igen i denne samling. Der er i bemærkningerne udtrykt enighed om, at overformynderiets virke endeligt fastlægges og afgrænses i den samling, der nu kommer. Da det er bekendt, at den nuværende overformynder træder tilbage her i løbet af kort tid, vil jeg godt høre, hvorvidt ministeren er indstillet på at søge stillingen som overformynder nedlagt.